

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31C/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121206056
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2121206056.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, D., 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, G., 3/ H. H., nar. XX.XX.XXXX, I. D. XXXX/X, J., 4/ K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, 5/ M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX J., všetci žalobcovia zastúpení: JUDr. Juraj Procházka, advokát, so sídlom Lakšárska Nová Ves č. 403, proti žalovanej: O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. Q. XXXX/XX, Q., zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Blanka Krištofová, s.r.o., so sídlom Trojičné námestie 7, Bratislava, IČO: 50 261 967, o určenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že kúpna zmluva zo dňa 19.2.2019, jej Dodatok č.1 zo dňa 5.3.2019 a Dodatok č. 2 zo dňa 12.3.2019, uzatvorené medzi C. F., narodeným XX.XX.XXXX, zomrelým XX.XX.XXXX, ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v kat. území G., obec G., okres Trnava, zapísané Okresným úradom Trnava katastrálny odbor na LV č. XX, sú neplatné.

II. Žalobcovia majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (C. F., nar. XX.XX.XXXX), zastúpený aktuálnym žalobcom č. 5 ako opatrovníkom, sa žalobou doručenou súdu dňa 14.10.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil právnu skutočnosť, a to neplatnosť právneho úkonu vykonaného nesvojprávnym (označenie samotnej žaloby), pričom pôvodne žalobou navrhoval petit rozhodnutia, ktorým by súd určil, že právny úkon žalobcu, a to podpis kúpnej zmluvy dňa 19.2.2019, jej Dodatku č. 1 dňa 5.3.2019 a Dodatku č. 2 dňa 12.3.2019, uzavretých medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v obci a kat. území G., zapísané na LV č. XX pre kat. úz. G. ako stavby: rodinný dom s.č. XXX na pozemku parc. č. XXX/X a parcely reg. „C“ evidované na katastrálnej mape: parcelné č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 184 m², parc.č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 43 m², parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 483 m², parc.č. XXX/X, ostatná plocha vo výmere 1741 m², parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 3 m², parc.č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m² (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“), bol urobený v stave duševnej poruchy, ktorá robila žalobcu na tento právny úkon neschopným.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 39Ps/2/2019-87 zo dňa 10.1.2020 bola obmedzená spôsobilosť žalobcu na právne úkony - uzatváranie akýchkoľvek zmlúv majetkovoprávnej povahy. Za opatrovníka mu bol ustanovený jeho syn M. F.. Žalobca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Hoci sa psychický stav žalobcu zhoršoval postupne už od roku 2017 v dôsledku Alzheimerovej choroby (AD), výrazne sa tento stav zhoršil na prelome rokov 2018/2019. Túto skutočnosť využila bývalá zamestnankyňa žalobcu – žalovaná, ktorá primäla žalobcu uzavrieť s ňou ako s kupujúcou dňa 19.2.2019 kúpnu zmluvu, ktorou jej mal predať svoj rodinný dom s.č. XXX

a pozemok parc.č. XXX/X v celosti. Žalovaná predmetnú zmluvu ihneď doručila OÚ Trnava na vykonanie jej vkladu do katastra. O zdravotnom stave žalobcu svedčí skutočnosť, že tento si uzavretie tejto zmluvy už nasledujúci deň nepamätal. Keď na požiadanie svojich detí od tejto zmluvy opakovane odstúpil, žalovaná ho opakovane primáľa negovať toto odstúpenie a uzavrieť ku zmluve dňa 5.3.2019 Dodatok č.1, ktorým bol predmet kúpy rozšírený o parc.č. XXX a dňa 12.3.2019 Dodatok č. 2, ktorým bol predmet kúpy rozšírený o ďalšie pozemky parc.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X O. XXX, všetky zapísané na LV č. XX pre kat. úz. G., a to bez toho, že by bola následne vyplatená tam uvedená kúpna cena. OÚ Trnava koná o vklade tejto zmluvy do katastra pod č. C./XXXX, pričom konanie je prerušené rozhodnutím zo dňa 15.3.2019. Nariadením neodkladného opatrenia sp. zn. 39C/5/2019 z 12.4.2019 bola žalobcovi uložená povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami. V rozsiahlom dokazovaní v konaní o spôsobilosti na právne úkony bolo na základe znaleckého posudku (ZP) preukázané, že žalobca nevie posúdiť charakter vykonávaných právnych úkonov, tento stav bol u neho prvýkrát diagnostikovaný v marci 2019, ale musel ním trpieť už niekoľko mesiacov, príp. rokov predtým. Je teda nespôsobilý na právne úkony. Žalobca tak v čase uzavretia zmluvy a dodatkov vykonal podľa ustanovení § 38 ods. 2 OZ neplatný právny úkon, pretože už v tom čase preukázateľne trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným. Bez meritórneho rozhodnutia súdu v predmete žaloby nemôže OÚ Trnava, katastrálny odbor konanie C. – XXXX-XXXX o vklade predmetnej kúpnej zmluvy do katastra zastaviť. V záujme odstránenia pochybností o spôsobilosti žalobcu na vykonanie žalovaných právnych úkonov požiadala opatrovník žalobcu o posúdenie spôsobilosti žalobcu v konkrétnom čase vykonania daných úkonov a o spracovanie odborného vyjadrenia znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. R. S., pričom podľa jej odborného vyjadrenia zo dňa 12.5.2021 „...je isté, že už v čase podpisu týchto zmlúv trpel závažným duševným ochorením...“ Procesnú prípustnosť žaloby odvodzuje žalobca od ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z., keď žalobca sa inak nemôže domôcť svojho práva.

3. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť. Vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobca v žalobe uvádza viacero zavádzajúcich, skreslených a zmanipulovaných tvrdení, s týmito sa nestotožňuje a absolútne ich odmieta a popiera. V prvom rade nebola len radová zamestnankyňa žalobcu, ale so žalobcom žila v spoločnej domácnosti 25 rokov, starala sa o žalobcu, o spoločnú domácnosť, finančne ho podporovala, dokonca financovala aj jeho podnikanie (aj v období, keď jeho opatrovník - syn M. priviedol firmu do záporných čísel) a splácala dlhy z vlastných prostriedkov. So žalobcom žila dlhodobo. Nemá žiadnu vedomosť o tom, že by sa u neho prejavila nejaká duševná choroba. Navštevoval odborných lekárov (internú, očnú ambulanciu), o čom vie, pretože tam chodila s ním, resp. vozila ho k lekárom ona alebo jej deti. Trpel zvyčajnými ochoreniami vzhľadom k jeho veku. Vzťahy otca a jeho detí neboli najlepšie. Dlhé roky sa o otca nestarali a nezaujímali sa o neho. Záujem vzbudila až kúpna zmluva uvedená v žalobe, kvôli ktorej bol p. M. schopný pricestovať z Anglicka, kde žil a podľa toho, čo je uvedené v žalobe, v priebehu jedného týždňa usúdil, že otec je chorý a nesvojprávnny. K uvedenej kúpnej zmluve zo dňa 19.02.2019 uviedla, že bola vypracovaná renomovanou advokátskou kanceláriou. Žalobca bol pri rokovaniach týkajúcich sa spísania tejto zmluvy a Dodatku č. 2 prítomný. Dokumenty boli spísané advokátom v súlade so žalobcovou slobodnou vôľou a v súlade s jeho požiadavkami a pokynmi. Následne boli tieto listiny riadne osvedčené na notárskom úrade. Notár síce nezodpovedá za obsahovú stránku osvedčovaných listín, ale v prípade, že by žalobca vykazoval známky duševnej choroby, odmietol by tieto listiny osvedčiť. To isté platí o advokátovi, ktorý listiny pripravoval, a ktorý komunikoval so žalobcom o jeho požiadavkách, ktoré má kúpna zmluva obsahovať. Advokáti majú pravidlá a v prípade, že by zaznamenali iné správanie (duševné ochorenie, poruchy správania, nátlak) spísanie takýchto listín by bolo proti právnomu konaniu a k ich spísaniu by nedošlo. Správanie žalobcu bolo počas spolužitia, z pohľadu žalovanej normálne. Považovala ho za bonvivána. Keď rozprával - rozprával nahlas, vždy bol stredobodom pozornosti, veľký rečník. Svoje správanie nezmenil ani v žalobe uvádzanom období na prelome rokov 2018/2019. Dokonca ani v roku 2019. Aktuálne pred smrťou, keď ho syn umiestnil do domu seniorov v Trnave, pokiaľ mal telefón, tak žalovanej volával. Iba tak, aby sa porozprávali, ako hovoril, nemal sa s kým porozprávať. Keď sa to syn M. dozvedel, mobil mu zobral. To však nezabránilo žalobcovi volať jej ďalej - požičal si telefón od spolubývajúceho. Prosil ju, aby to synovi neprezradila. Žaloba je ďalším zisťujúcim pokusom p. M. F. získať prospech z majetku, o ktorý sa nijako nepričinil ani nestaral. Dlhé roky sa nestaral ani o svojho otca. Podanie trestného oznámenia v tejto veci voči osobe žalovanej mu nevyšlo, tak skúša žalobu.

4. Pôvodný žalobca zomrel počas konania dňa 27.1.2022 a súd uznesením č.k. 31C/70/2021-29 zo dňa 27.9.2022 rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho dedičmi podľa dedičského uznesenia sp.zn. 31D/17/2022 z 3.5.2022 ako žalobcami v zmysle hlavičky tohto rozsudku.

5. Žalobcovia v replike uviedli, že argumentáciu žalovanej považujú za účelovú. Podľa odborného vyjadrenia znalkyne S. „...je isté, že už v čase podpisu týchto zmlúv (C. F.) trpel závažným duševným ochorením...“. Odborné závery znalkyne žalobcom neprísluší hodnotiť. Žalovaná s C. F. nežila v spoločnej domácnosti 25 rokov, ale od roku 2012 do roku 2017, v ostatných rokoch k nemu prichádzala na časté, alebo menej časté návštevy. Vnútorne rozporne vyznieva tvrdenie žalovanej, že zdravotný stav žalobcu bol po stránke duševnej v poriadku, trpel len zvyčajnými ochoreniami primeranými jeho veku. Pokiaľ však bol psychicky v poriadku, prečo ho na vyšetrenia musela žalovaná sprevádzať. Psychický stav menovaného sa preukázateľne zhoršoval postupne už od roku 2017 v dôsledku AD, výrazne sa zhoršil na prelome 2018/2019. V záujme odstránenia pochybností o jeho spôsobilosti na vykonanie žalovaných právnych úkonov navrhli žalobcovia ustanoviť znalca z odvetvia psychiatria na posúdenie duševnej spôsobilosti C. F. na vykonanie predmetných úkonov. Následne podaním zo 14.3.2023 navrhli výsluch svedka – T. U., priateľa C. F..

6. Žalovaná v duplike uviedla, že na posúdenie duševného stavu neb. C. F. v čase uzavretia kúpnej zmluvy a jej dodatkov nepostačuje odborné vyjadrenie K. R. S. zo dňa 12.05.2021. V tomto vyjadrení je uvedené, že pri jeho vypracovaní vychádzala z lekárskej správy K. E. V. z roku 2008, kedy absolvoval dvakrát psychiatrické vyšetrenie pre poruchu spánkového rytmu, t.j. v tom čase nemal žiadne duševné ochorenie. Ďalšie psychiatrické vyšetrenie absolvoval až 19.03.2019 v doprovode svojho syna M. F.. Zo záveru vyšetrenia vyplýva, že neb. C. F. trpel ľahkou demenciou. Následne ho K. R. S. vyšetrla dňa 31.07.2019 a v závere tiež konštatovala, že neb. C. F. trpel zmiešanou alebo atypickou demenciou, kedy je narušená súdnosť a kritičnosť, je prítomná ľahká ovplyvniteľnosť. Preto navrhla súdu, aby bola neb. C. obmedzená spôsobilosť, okrem iného, na právne úkony majetkovej povahy, uzatváranie kúpnych zmlúv a ďalšie. V závere konštatovala, že neb. C. F. „podpísal kúpno-predajnú zmluvu a dodatky k nej v dňoch 19.2.2019, 7.3.2019 a 12.3.2019, je isté, že už v čase podpisu týchto zmlúv trpel závažnými ochoreniami a to je Demencia pri Alzheimerovej chorobe... Preto je namieste úvaha, či a akým spôsobom mohla duševná choroba ovplyvniť konanie posudzovaného C. F. v čase podpisu zmlúv, a či si mohol uvedomiť, vzhľadom na duševnú poruchu, dôsledky takéhoto právneho úkonu...“. K. R. S. navrhuje, aby na tieto otázky odpovedal znalec z príslušného odboru, ktorý by sa oboznámil so všetkými skutočnosťami, potrebnými pre posúdenie tejto veci. V praxi sa zužuje otázka spôsobilosti na právne úkony na otázku prítomnosti duševnej poruchy, ktorú skúma znalec, pričom schopnosť rozhodovať sa nezávisí iba na medicínskych predpokladoch, ale je podmienená aj sociálne. Výstižne to pomenoval Český Najvyšší súd vo svojom rozsudku sp. zn. 30 Cdo 979/2013 zo dňa 16. 5. 2013, kde uviedol: „je nutné zkoumat osobní poměry omezovaného, tedy jak se projevuje při sociálním kontaktu se členy občanské společnosti, jak se stará o potřeby své a své rodiny, jak hospodaří s finančními prostředky, případně jak se projevuje na svém pracovišti.“ Prvé pravidlo teda je, že súdy by mali pristupovať k znaleckým posudkom triezvo a s nadhľadom. Znalec rieši otázku prítomnosti duševnej poruchy a jej povahu. Skutočnosť, že človek má duševnú poruchu, a to aj trvalú, ale v žiadnom prípade automaticky neznamená, že nie je schopný sa rozhodovať. Aj človek s mentálnym postihnutím si vie osvojiť schopnosť rozhodovať sa samostatne, prípadne s podporou v rozličných oblastiach života. Preto je dôležité druhé základné pravidlo, súd pri rozhodovaní musí vychádzať aj z iných dôkazných prostriedkov, a to najmä výsluchu tých osôb, ktoré človeka so zdravotným postihnutím bezprostredne poznajú, prípadne správ poskytovateľov sociálnych služieb. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. 313/2012 zo dňa 28. 11. 2012, ods. 36, uviedol: „Samotné zistenie, že človek trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodnou (čo je predovšetkým otázka pre odborného znalca), na zbavenie spôsobilosti na právne úkony nestačí. Ďalším predpokladom je, že táto trvalá duševná porucha celkom vylučuje schopnosť človeka uskutočňovať právne úkony. Zodpovedať túto otázku iba na základe znaleckého posudku spravidla nebude možné bez toho, aby súd v súlade s § 120 ods. 2 OSP zároveň nevykonal aj ďalšie (navrhované, resp. ex off) dokazovanie a toto náležite aj vyhodnotil. Pri jej riešení teda súd vychádza zo skutkových zistení nielen na základe posudku znalca, ale tiež v súvislosti s ostatnými výsledkami dokazovania. Súdy by preto v konaní o spôsobilosti na právne úkony mali uskutočňovať aj iné dôkazy ako len znalecký posudok z odboru psychiatrie, a to najmä výsluch potenciálne postihovaného človeka, a dôkazy smerujúce k posúdeniu jeho mnohovrstevných sociálnych a právnych interakcií (vzťah medzi postihovanou osobou a inými, napr. spoločnosťou), majetkových, rodinných, politických a pod. Ku znaleckým posudkom by súdy nemali pristupovať celkom nekriticky, ale mali by ich hodnotiť vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi. Znalecké posudky by

mali byť vždy aktuálne, mali by čerpať z osobného vyšetrenia človeka a mali by byť formulované tak, aby neprekračovali medze odborného posúdenia.“

Žalovaná apelovala na súd, aby pri posúdení duševného stavu neb. C. F. v čase uzavretia kúpnej zmluvy vychádzal výlučne z lekárskej dokumentácie, z obdobia predchádzajúceho k času pred uzavretím tejto zmluvy. Nie je správne, aby súd pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z odborného vyjadrenia K. R. S. zo dňa 12.05.2021, ktorá vypracovala toto vyjadrenie na základe jednej lekárskej správy z roku 2008 (neb. riešil otázku spánkovej poruchy), následne z vyšetrenia po 11 rokoch, t.j. z roku 2019, ktoré bolo iniciované synom neb. C. F.. Diagnostika a diferenciálna diagnostika demencií prebieha klasicky v troch krokoch, prvým krokom je stanoviť, že skutočne ide o syndróm demencie, v druhom kroku ide o vylúčenie všetkých potenciálne reverzibilných príčin dementného syndrómu, teda o identifikáciu prípadov sekundárnych demencií (v užšom slova zmysle, teda s výnimkou demencií vaskulárneho pôvodu). V prvom a do značnej miery aj v druhom kroku majú veľkú úlohu lekári prvého kontaktu, ktorí môžu najskôr zachytiť rozvoj syndrómu demencie u svojho pacienta, ktorého poznajú roky a všimnú si na ňom zmeny, teda nástup kognitívnej poruchy. Tretí krok realizujú špecialisti, psychiatri alebo neurológovia. Treba zdôrazniť, že nozologickú diagnózu primárnej degeneratívnej, teda aj Alzheimerovej demencie, stanovujeme v prvom rade klinickým vyšetrením pacienta, výsledky pomocných vyšetrení ju môžu len podporiť. Žalovaná poukazovala na to, že neb. C. F. navštevoval svoju všeobecnú lekárku, a tá si žiadny z uvedených príznakov na ňom nevšimla, teda neodkázala ho na žiadne ďalšie špeciálne vyšetrenia, ktoré by túto diagnózu mohli potvrdiť alebo vyvrátiť. V prípade, ak týmito príznakmi trpel dlhodobo (najmenej rok pred uzavretím zmluvy), je potrebné aby súd vyžiadal aj stanovisko všeobecnej lekárky neb. C. F.. Taktiež je potrebné, aby sa súd vysporiadal s otázkou, odkedy bol údajne neb. C. F. neschopný rozpoznať právne následky svojho konania. V tomto kontexte uviedla, že neb. C. F. uzavrel kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, v katastrálnom území G. s kupujúcimi M. U. M. M. a L. M. M. K., K. X, Q., SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX. Vklad prevodu tohto vlastníckeho práva bol povolený a zapísaný na predmetnom liste vlastníctva rok pred tým, ako uzavrel kúpnu zmluvu so žalovanou. Žalobcovia uviedli, že psychický stav neb. C. F. sa od roku 2017 výrazne zhoršoval a už na prelome rokov 2017/2018 nebol schopný posúdiť dôsledky svojho konania. Ďalej uviedli, že žalovaná túto skutočnosť zneužila v úmysle na úkor neb. C. F. sa obohatiť. V prípade, ak by teda neb. C. F. trpel závažnou duševnou chorobou dlhodobo, t.j. mal ňou trpieť najmenej rok pred rozhodujúcou udalosťou (2017, 2018) mal by aj tento právny úkon byť neplatný. Žalovaná považuje za potrebné, aby sa aj s touto otázkou vysporiadal znalec v prípadnom znaleckom dokazovaní.

Celé konanie žalobcov je účelové keď jediný spochybniteľný právny úkon neb. C. F. je ten, ktorým predmetnou kúpnu zmluvou odplatne previedol na žalovanú nehnuteľnosť, a to z toho dôvodu, že deťom neb. C. F. týmto úkonom nebolo umožnené nakladať s jeho majetkom počas života a taktiež nebol zahrnutý do dedičstva. V opačnom prípade by mali spochybniť všetky právne úkony v rokoch 2017, 2018 a dožadovať sa ich neplatnosti.

Žalobcovia uvádzajú, že žalovaná účelovo zavádza súd tým, že nepravdivo uvádza, že s neb. C. F. žila 25 rokov, pričom podľa ich názoru s ním žila len v období od 2012 do 2017. Toto vyjadrenie je klamlivé. Žalovaná s neb. C. F. žila v blízkom partnerskom vzťahu od roku 1996, t.j. takmer 24 rokov, mali spoločné hospodárenie, viedli spoločnú domácnosť, boli v dennodennom styku. Neb. C. F. sa aktívne stýkal aj s jej rodinou a deťmi, dcérou K. K. S., K. K. Q. a O. E. a ich rodinami, deťmi, oslavovali spolu všetky sviatky, životné jubileá o čom žalovaná predkladá fotodokumentáciu. O. E. mu dokonca vypomáhala aj v prevádzkovaní živnosti, pokiaľ mal iné povinnosti, vozila tovar odberateľom, naskladňovala zásoby tovaru a iné činnosti. Podľa slov detí žalovanej „aj keď bol C. veľmi svojský a vždy bol stredobodom pozornosti, bol to šarmantný, zábavný, štedrý a pracovitý pán, ktorý vždy hovoril: blbca zo mňa nikto robiť nebude. Jediná jeho slabosť bola, že nevedel svojim deťom povedať, dost! Jeho takzvaný piedestál mena F., mu občas škodil viac ako bolo treba. V každom prípade, bol členom našej rodiny či už v dobrom alebo zlom. Tá jeho rodina ho nepovažovala za nič. Hádky, spory a výčitky boli na dennom poriadku“. Žalovaná a neb. C. F. žili spolu ako druh a družka. Uvedené potvrdia aj súrodenci neb. C. F., a to jeho brat T. F. a jeho sestra U. F.. Taktiež to môže potvrdiť blízka dlhoročná priateľka T. O. U. z D., s ktorou riešil aj rôzne úradné záležitosti. Nerozdelila ich ani vážna dopravná nehoda v 7/2001, kedy išli spolu pre tovar (pracovné oblečenie) a na ceste do W.. K. im nedalo nákladné auto prednosť. Vodičom bol p. C. F. a žalovaná bola spolujazdec na vedľajšom sedadle. Následkom tejto nehody bola žalovaná dlhodobo PN, mala vážne poranenie hlavy a nepožadovala žiadne odškodnenie zo strany neb. F. C., keďže boli partneri a ich vzťah ďalej pokračoval. Neb. C. F. vykonával podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Vincent Fančovič – LUCIA, od roku 1992. Až do roku 2019 rozvážal tovar pre spoločnosti Semat Trnava, Tatrachema, Dr. Oetker, Cerna Senec a Zeleninársku spoločnosť Kráľová pri Senci, FOOD FARM s.r.o., Hlohovec, Gefco Slovakia s.r.o., Trnava. Tovar – pracovné odevy odoberal

napríklad zo spoločnosti Bortex Zvolen. Tento tovar sám objednával, osobne ho vo Zvolene preberal a následne osobne rozvážal svojim odberateľom – z čoho vyplýva, že bol schopný vybaviť, komunikovať s odberateľmi a riešiť aj záležitosti ohľadom objednávok a dodania tovaru ako aj riešiť iní obchodné aktivity. Živnostenské oprávnenie neb. C. F. bolo zrušené až ku dňu XX.XX.XXXX. Žalovaná bola vo firme na základe dohody o vykonaní práce zamestnaná od roku 2011, pracovala ako administratívna pracovníčka. V tom čase rozviazal pracovný pomer s firmou neb. C. F. jeho syn M. a odišiel pracovať do Nemecka, neskôr do Anglicka. Na tieto rozvozy a dovozy tovaru a tiež aj na súkromné účely dokonca neb. C. F. používal vozidlo Škoda Fábria, ŠPZ: Q. XXXXX, ktoré mal požičané bezodplatne od žalovanej. Vozidlo bolo požičané až do 3/2019, kedy ho p. U. X. odtiahol pokazené na požiadanie žalovanej. D. U. X. sa osobne rozprával s neb. F. – hľadali spolu kľúče od auta a riešili odťah vozidla, všetko prebehlo v rámci bezproblémovej komunikácie. Žalovaná navrhla, aby súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov starostu obce G., pracovníčok obecného úradu G., poštovou doručovateľkou, susedov, ktorí boli s nebohým v každodennom styku. Žalovaná predložila čestné prehlásenie starostu obce G. T. M. E., ktoré potvrdzuje jej tvrdenia o spôsobilosti neb. C. F., ako aj o skutočnosti, že žalovaná žila s neb. C. F. a bola jeho kontaktná osoba pre úradný styk s obcou. Nebohý žil v rodinnom dome, ktorý bol od Obecného úradu v G. vzdialený cca 3 minúty pešou chôdzou, oproti bol dom služieb a vedľa jeho domu je reštaurácia Corinthia, kde taktiež často chodieval. Navrhla tiež výsluch svedkov, a to detí žalovanej p. K. Q., a vykonanie písomného dotazu na obchodných partnerov neb. C. F.. Svedkovia vedia jednoznačne doložiť, že psychický stav nebohého zodpovedal zdravej osobe, vedel rozpoznáť dôsledky svojho správania sa a konania, nevykazoval žiadne známky duševnej choroby, ktorá by ho robila nespôsobilým na akékoľvek (osobné, obchodné a právne) úkony.

K rozhodnej udalosti, t.j. k uzavretiu kúpnej zmluvy žalovaná uviedla, že bola uzatvorená riadnym spôsobom, za aktívnej účasti neb. C. F.. Vypracovanie zmluvy zadali advokátovi K. K. E., vypracovanie zmluvy zabralo cca 2-3 hodiny, počas tohto boli prítomní obaja – žalovaná ako kupujúca aj neb. C. F. ako predávajúci. Povinnosťou advokáta je dohliadať, aby zmluva bola vypracovaná v súlade so všetkými zákonnými podmienkami, taktiež upozorniť obidve strany na prípadné nepriaznivé, či nevyrovnané podmienky v kúpnej zmluve a v prípade, že by mal podozrenie, že jedna strana je v zjavnej nevýhode oproti druhej zmluvnej strane, má povinnosť na túto skutočnosť dotknutú stranu upozorniť. Advokát nekonal v rozpore so zákonom a ani v rozpore a advokátskou etikou, bol presvedčený že obe strany sú si plne vedomé, o aký právny úkon sa jedná a obe s ním súhlasia. Po vypracovaní zmluvy neb. C. F. osvedčil svoj podpis na tejto kúpnej zmluve na Notárskom úrade JUDr. Paulína Zaťková, notárka.

V zmysle rozhodnutia Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor, číslo vkladu V XXXX/XXXX zo dňa 04.03.2019 bolo potrebné odstrániť nedostatky v kúpnej zmluve, a to v popise stavby, pričom tieto mali byť odstránené formou dodatku k predmetnej zmluve. Preto žalovaná s nebohým uzavreli Dodatok č. 1 k kúpnej zmluve zo dňa 19.02.2019, tento dodatok im vypracoval advokát JUDr. Peter Sopko, následne podpisy overili opäť na notárskom úrade JUDr. Paulíny Zaťkovej. Z uvedeného je evidentné, že na uskutočnenie všetkých týchto úkonov je potrebný určitý časový úsek počas ktorého vie notár, prípadne jeho zamestnanec posúdiť, či účastníci sú osoby spôsobilé na uskutočnenie právnych úkonov, a či je im jasný účel a cieľ osvedčenia ich podpisu na týchto listinách a v prípade pochybností, môže v súlade s čl. 2 ods. 1 Etického kódexu notára, túto službu pre klienta odmietnuť vykonať. Žalovaná je presvedčená, že predmetná kúpna zmluva bola uzavretá riadne, obe zmluvné strany boli riadne oboznámené s obsahom tejto zmluvy ako s jej dodatkom, ani jedna zo zmluvných strán nezbudila u tretích zúčastnených osôb žiadnu pochybnosť, že a jednalo o simulovaný, či vynútený právny úkon. Žalovaná navrhla dokazovanie výsluchom advokáta Mgr. K. E., advokáta JUDr. D. L. a notárky JUDr. D. W., resp. jej poverených pracovníkov, ktorý osvedčovali podpis neb. C. F.. V prípade, ak by nebohý trpel duševnou chorobou, ktorá by mu bránila rozpoznáť právne dôsledky uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy, prinajmenšom by neodporučili tento úkon vykonať, prípadne by ho vyzvali, aby si tento úkon premyslel, poradil sa s treťou osobou a pod.

Žalovaná ohľadom skutočného pomeru medzi nebohým a žalobcami uviedla, že žalobca v 1/ rade je vnukom neb. C. F. a stýkal sa s ním ešte ako maloletý, v dospelosti sa nestýkali vôbec, t.j. neboli v styku niekoľko rokov. Žalobkyňa v 2/ rade E. F. je dcérou neb. C. F. a žije viac ako 20 rokov v Holandsku v Amsterdame a nebola s ním v kontakte. Žalobkyňa 4/ K. D. je dcérou neb. C. F. nebola s ním v žiadnom osobnom, či inom kontakte viac ako 20 rokov kvôli osobným nezhodám. Žalobca 5/ je synom neb. C. F., žije a pracuje viac ako 10 rokov v Anglicku a nebol s ním v pravidelnom osobnom kontakte. Všetkým žalobcom počas niekoľkých rokov vyhovovalo, že sa nemusia o svojho otca starať, neposkytovali mu žiadnu pomoc, či opateru, poniektorí z nich si ani len nespomenuli na jeho meniny, či narodeniny, nestrávil s ním jediný sviatok. Akonáhle ich prestal finančne podporovať, úplne s ním prerušili kontakty, dokonca ho doslova „obišli na ulici, pokiaľ ho stretli“. Jediná, ktorá s neb. C. F. bola v aktívnom kontakte

je žalobkyňa 3/ H. F., ktorá pracovala v jeho firme. Prečo sa teda žalobcovia nezaujímali (podľa ich vyjadrení) o zhoršujúci sa psychický stav svojho otca? Prečo skôr nenavštívili s ich otcom odborníka, ktorý by im upresnil jeho diagnózu. Jediná možná odpoveď je tá, že neb. C. F. nemal žiadne takéto alebo obdobné zdravotné ťažkosti. Podporuje to aj tá skutočnosť, že žalobkyňa v 3/ rade, ktorá s ním bola v pravidelnom kontakte, nespozorovala, že by nebohý trpel začínajúcou demenciou, a teda preto taktiež neurobila žiadne opatrenie, ktoré by smerovalo k poskytnutiu adekvátnej zdravotnej pomoci. Žalovaná, okrem vyššie uvedeného poukazuje na zásadný fakt, že v konaní ide o posúdenie zdravotného stavu zomrelého C. F. a jeho právnej spôsobilosti po jeho smrti! Súd by sa mal jednoznačne vysporiadať tiež s otázkou, prečo sa žalobcovia týmto nezaoberali počas jeho života, a to i napriek tomu, že ako tvrdia, mali vedomosť o jeho zdravotnom stave? Prečo tak urobili až po jeho smrti, keď sa dozvedeli, že nebohý previedol svoj majetok na žalovanú – teda na svoju dlhoročnú partnerku, ktorá sa o neho starala, žila s ním, pracovala v jeho firme, vybavovala obchodné či úradné záležitosti, v pracovnej neschopnosti mu poskytovala opateru?

Dňa 19.02.2019 došlo medzi žalovanou a nebohým k uzavretiu kúpnej zmluvy. Dňa 07.03.2019 podpísali Dodatok č.1 ku kúpnej zmluve (oprava vád podania). Dňa 08.03.2019 sa nebohý C. F. stretol s jeho údajne dobrým kamarátom p. T. D. U.. Napriek jeho údajnému zhoršenému psychickému stavu (demencie) si neb. C. F. pamätal, že uzavrel kúpnu zmluvu, ale údajne ju uzavrieť nechcel. Preto v tento deň podal na žalovanú trestné oznámenie, v ktorom detailne opisuje rôzne skutočnosti, s uvedením presných dátumov a dní, uviedol presné finančné čiastky, ktoré mu údajne chýbali na osobnom účte ako aj nedôvodné pohyby v účtovných záznamoch jeho firmy. Uviedol, že „vzhľadom na jeho čiastočnú stratu pamäti nedokázal rozpoznať, ako sa bude vyvíjať konanie žalovanej, a preto je diskutabilné, či vôbec mu vyplatila kúpnu cenu z predmetnej kúpnej zmluvy. Celé trestné oznámenie je úhľadne spracované, sofistikované a nevykazuje známky, že by ho písal človek trpiaci závažným duševným ochorením. Javí sa skôr, že bolo vypracované, spísané a podané na prešetrenie ORPZ Tmava treťou osobou (pravdepodobne jeho kamarátom T. U.) a to za jediným účelom, krivo obviniť a očierniť žalovanú. Dňa 12.03.2019 podpísali Dodatok č. 2 ku kúpnej zmluve (oprava vád podania). Dňa 18.03.2019 sa žalobca 5/ vrátil na Slovensko, a to na podnet p. T. D. U., ktorý ho informoval o kúpnej zmluve a trestnom oznámení na žalovanú. Dňa 19.03.2019 žalobca 5/ spolu s neb. C. F. navštívili psychiatricku MUDr. E. V., bola mu diagnostikovaná ľahká demencia a dňa 18.04.2019 podal žalobca 5/ návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony neb. C. F.. Do uvedeného dňa žiadny so žalobcov (ani vnuk, ani dcéra K., ani dcéra H., či najlepší kamarát T. U., ktorí s ním boli v dennom kontakte, ani syn M., ani všeobecná lekárka MUDr. Y., ani dlhoročná priateľka T. U., ani žiadna z osôb v blízkom okolí, žiadny z jeho obchodných partnerov... jednoducho nikto si nevšimol, že by neb. C. F. mal výpadky pamäte, bol dezorientovaný, že nedokázal posúdiť zmysel svojho konania a rozhodovania, nevedel domyslieť následky svojho konania, má narušenú súdnosť, trpel demenciou (atď. viď. lekárske odborné vyjadrenie), jednoducho povedané, že by mal také psychické zdravotné problémy, ktoré je potrebné konzultovať s lekárom – špecialistom na takéto ochorenia. Všetky uvedené zdravotné symptómy sa „objavili“ prakticky ihneď po tom, čo uzavrel so žalovanou kúpnu zmluvu. K osobe svedka T. U. uviedla, že ide o manipulatívnu osobu, o čom svedčí fakt, že inicioval a naviedol neb. Vincenta k viacerým súdnym sporom, či už voči susedom, bývalým zamestnancom. Staval sa do role „právneho poradcu“, doslova ho hecoval, vypracovával mu trestné oznámenia, žaloby, odvolania a samozrejme si tieto „služby“ p. T. U. nechal zaplatiť, a to aj napriek tomu, že nemal na to zákonom vyžadovanú kvalifikáciu. Musel vedieť, že vo všetkých týchto súdnych sporoch v konečnom výsledku neb. C. F. nebude úspešný, čo nakoniec aj potvrdili príslušné súdy. Podanie žalobcov je účelové, a to v jedinej snahe, nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom prevodu v kúpnej zmluve. Žalovaní nemajú medzi sebou silné osobné či rodinné väzby, jediné čo ich spája, sú zištné dôvody. V snahe dosiahnuť svoj cieľ sa nebránia ani zavádzať súd, podsúvať mu nepravdivé informácie, popierať nespochybniteľné fakty. Žalovaná navrhovala žalobu zamietnuť, keď je nedôvodná, žalobcovia zvolili nesprávny procesný prostriedok a nepreukázali naliehavý právny záujem vyplývajúci z hmotného práva.

7. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 28.12.2023 doplnili, že spochybnovanie záverov znalkyne MUDr. S. v posudku č. XX/XXXX neprísluší advokátke ani žalovanej, vyjadrenie znalkyne je jasné a vychádza z osobného vyšetrenia C. F. nielen z lekárskeho správ. Argumentácia žalovanej je nepravdivá a účelová. Žalovaná nežila s pôvodným žalobcom v spoločnej domácnosti 25 rokov, ale sporadicky od roku 2012 do 2017, v ostatných rokoch prichádzala na časté, či menej časté návštevy. Žalovaná argumentovala absenciou príznakov zhoršeného duševného stavu C. F., avšak pri návštevách všeobecného lekára účelovo zamlčuje zásadný zdravotný problém, determinujúci výrazným spôsobom progresiu negatívnej zmeny duševného stavu a to cievnou mozgovú príhodu, ktorá postihla C. F. v novembri 2018. C. F.

trpel dlhé roky vysokým krvným tlakom, pričom účinne neliečený vedie k cievnej mozgovej príhode. Úlohu zohráva i vek, pričom všetky zmeny nastávajú plíživo, pomaly a je otázkou, kedy dôjde k ich plnej manifestácii. U C. F. k manifestácii prispel aj alkohol. Faktory spôsobujúce u C. F. organický psychosyndróm tak boli degeneratívne, vaskulárne a metabolické toxické. Podľa odbornej literatúry akákoľvek zmienka – konštatovanie organicity už v počiatočných štádiách vylučuje plnú spôsobilosť na právne úkony.

8. Na pojednávaní dňa 24.1.2024 žalovaná uviedla, že netrvá na výsluchu advokátov, notárky, starostu obce, ani pracovníčok obecného úradu, keďže tieto sa menili, starosta dal konkrétne vyjadrenie. Za podstatnú považovala zdravotnú dokumentáciu. Navrhla výsluch p. G., ktorý nie je starostom obce, ale priateľom a susedom p. F., žalobcovia navrhli výsluch p. K. a p. G., od ktorého neskôr upustili. Žalovaná dodatočne navrhla opätovne výsluch starostu obce G. a všeobecného lekára p. F. K. K. J. G., výsluch K. E. V. a K. R. S., za účelom doplnenia znaleckého posudku, resp. vysvetlenia jeho zistení. Výsledkom znaleckého skúmania je subjektívny úsudok znalca, ktorý je preskúmateľný v súdnom konaní (hodnotenie obsahovej stránky znaleckého posudku) Posudok podľa žalovanej vykazuje neformálnosť, neúplnosť a nepreskúmateľnosť. Má 25 strán, pričom znalkyňa vychádzala z výpovedí žalobcov H. F. a M. F., jedného psychologického vyšetrenia z roku 2008 a jedného psychiatrického vyšetrenia z 19.03.2019 od MUDr. E. V.. Posudok neobsahuje fotokópie lekárskeho správ, z ktorých znalkyňa vychádzala, a nakoľko ani v jednej nie je uvedené, že by si zdravotný stav neb. C. F. vyžadoval odborné psychiatrické vyšetrenie, je potrebné, aby túto skutočnosť ozrejmila. Je nesporné, že trpel ochoreniami (hypertenzia, ischemická choroba srdca, cholecystolithiasa – ochorenie žlčníka, očné ochorenia iné interné ochorenia), na ktoré mu bola vždy po hospitalizácii indikovaná ambulantná liečba a predpísané lieky. Znalecký posudok obsahuje diskusiu k nálezom, neobsahuje však žiadne odkazy na konkrétne zistenia – vychádza z predpokladov. Preskúmateľnosť znaleckého posudku je základnou vlastnosťou znaleckého posudku. Pokiaľ v znaleckom posudku postup znalca chýba a nie je možné závery overiť, na takýto znalecký posudok by súd nemal prihliadať, keďže je nepreskúmateľný. Je chybou znaleckého posudku, ak znalec napriek tomu, že závery môžu byť len pravdepodobné, vysloví kategorický záver. V prípade znaleckého posudku, ktorého závery sú len pravdepodobné, jeho správnosť možno hodnotiť podľa jeho presvedčivosti. Aby súd mohol znalecký posudok zodpovedne hodnotiť, nesmie sa znalec obmedziť vo svojom posudku na podanie len odborného záveru, ale z jeho posudku musí mať súd možnosť poznať, z ktorých zistení v posudku vychádzal, akou cestou k týmto zisteniam došiel a na základe akých úvah došiel k svojmu záveru (rozsudok NS ČR civilný 30 Cbo/5359/2007). Preskúmateľnosť znamená, že znalecký posudok obsahuje aj podrobné údaje ako sa znalec dopracoval k záverom, aké metódy použil, z akých dôkazov vychádzal a podobne. V praxi často táto časť znaleckého posudku chýba a nie je možné preskúmať z čoho znalec vychádzal pri formulovaní svojich záverov (napríklad je znalecky posudzované Alzheimerova choroba, pričom znalkyňa vychádza len z jedného jediného vyšetrenia zo dňa 19.03.2019 u MUDr. V.). Žalovaná má za to, že je potrebné položiť znalkyni doplňujúce otázky a vysvetlenia, ako napríklad čo zistila pri vyšetrení neb. C. F., ktoré indície sú staršieho dáta, ktoré novšieho, pokiaľ nemala žiadne lekárske správy o tejto skutočnosti, okrem jedného vyššie uvedeného vyšetrenia. Taktiež je potrebné vysporiadať sa s otázkou, prečo neb. C. F. vyšetrovala v čase, keď bol zjavne pod vplyvom alkoholu – str. 12, 13 znaleckého posudku znalkyňa sama uvádza, že neb. C. F. pil alkohol (pivo) a tak nie je isté, či nepožil alkohol aj pred vyšetrením, resp. aká hodnota alkoholu v krvi by mu bola nameraná, keby sa také vyšetrenie konalo. Poruchy pamäte neb. C. F. mohla byť daná vybudovanou silnou závislosťou na alkohole. V objektívnej anamnéze charakteristiky vyšetrovanej osoby absentuje posudok napr. posudok zo školy, zamestnávateľov, správa o povesti od Mestského úradu a iné, a tak nedostatočný dôraz na anamnestické údaje pri vyšetrení, mohli ovplyvniť objektívnosť znaleckého posudku. Je potrebné tiež zistiť, na základe akého medicínskeho postupu, a s akým zámerom kládla tiež neb. C. F. konkrétne otázky smerujúce k osobe žalovanej, a či tieto neboli preferované vzhľadom na požiadavky žalobcov, nakoľko zo zadania znaleckého posudku jasne vyplýva, že je smerovaný k spochybneniu právneho úkonu v prejednávanej veci. Znalecký posudok nie je tak možné považovať za objektívny, nezaujatý, pretože úlohou znalca nie je vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy, riešiť právne otázky, ale jeho úlohou je vyjadrovať sa k skutkovým odborným otázkam, ktoré spadajú do jeho kompetencie, t.j. do oblasti, v ktorej je zapísaný v zozname znalcov. Ide o chybné zadanie otázok na vypracovanie posudku, znalkyňa nemala dostatok lekárskeho správ z oblasti psychiatrie, vyšetrenie neb. C. F. bolo vykonané v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu, kládla mu neprimerané otázky, čo má za následok vypracovanie tendenčného a účelového posudku, a to priamo a výlučne so vzťahom k prejednávanej veci. Žalobca nesúhlasil s výsluchom K. V. a S., keď táto už bola vypočutá v konaní o obmedzení spôsobilosti C. F.. Žalovaná následne netrvala na výsluchoch K. V. a S..

9. Žalobcovia cestou právneho zástupcu právom záverečnej reči uviedli, že z vykonaného dokazovania, a to jednak z listinných dôkazov, ako aj z výpovedí svedkov a súdom ustanoveného znalca MUDr. V. jednoznačne vyplynulo, že v žiadnom prípade nebol C. F. spôsobilý vykonať právne úkony, a to uzavretie a podpis kúpnej zmluvy dňa 19.02.2019, jej dodatku č. 1 dňa 05.03.2019 a dodatku č. 2 dňa 12.03.2019, ktoré uzavrel on ako predávajúci so žalovanou O. M., a ktorými jej mal predať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX pre obec G.. Posudzovanie otázky duševnej spôsobilosti C. F. v tomto konaní kontinuálne nadviazalo aj na zistenia tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 39Ps/2/2019, v ktorom bol C. F. obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, a kde bolo takisto preukázané, že trpel závažnou duševnou poruchou, ktorá ho robila neschopným na právne úkony, pričom súd mal k dispozícii už v tomto konaní, a samozrejme aj v konaní o neplatnosti právnych úkonov, lekárske správy, ktoré jednoznačne preukazujú, že jeho nespôsobilosť na právne úkony v dôsledku duševnej poruchy síce sa manifestovala v r. 2018-2019, ale išlo o duševnú poruchu, ktorá postupne bola u C. F. prítomná a prehlbovala sa. To potvrdil aj súdom ustanovený znalec MUDr. V. jednak v znaleckom posudku aj vo výpovedi. Žaloba tak bola podaná dôvodne, C. F. vykonal predmetné právne úkony v duševnej poruche, ktorá ho robila v čase ich vykonania na tieto právne úkony neschopným, a preto žalobcovia navrhujú tak, ako je uvedené v petite žaloby, aby súd určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi C. F. a žalovanou ako aj jej dodatky 1/ a 2/ sú neplatné.

10. Žalovaná cestou právnej zástupkyne právom záverečnej reči uviedla, že žalobcovia tvrdia, že C. F. nebol v dňoch 19.02., 05.03., a 12.03. 2019 spôsobilý na právne úkony. Na potvrdenie tejto tézy nepredložili priamy dôkaz. Súd preto ustanovil znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, ktorý nie je možné posudzovať tak, že sú naplnené zákonné ustanovenia, konkrétne § 38 OZ, ktorý definuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Nestačí poukazovať na neskoršie diagnózy, nestačí všeobecne tvrdiť zhoršenie pamäti, hypotetizovať o demencii, judikatúra je v tejto veci jednoznačná. Nespôsobilosť musí byť preukázaná ku konkrétnemu dátumu právneho úkonu, a toto nebolo preukázané ani znaleckým posudkom. Žalovaná sa odvoláva na judikatúru KS v NR sp. zn. 25Co/75/2021, NS ČR 1Cdo/263/2021, ako aj rozhodnutia NS SR, v ktorých súhrne sa súdy zhodli, že ak sa rieši otázka nespôsobilosti na právne úkony, súd zdôraznil, že pri posudzovaní spôsobilosti duševne chorého, je rozhodujúci jeho stav v čase úkonu. Za obzvlášť dôležitý považuje žalobkyňa aj judikát 1Cdo/265/2021, že duševná porucha sa musí zistiť v súlade s poznatkami príslušných vedeckých disciplín a musí sa viazať na okamih právneho úkonu. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd uvádza, že bez bazálnych testov a objektívnych vyšetrení nemožno spoľahlivo posúdiť stav, že typ demencie sa môže prudko zhoršiť v priebehu týždňov a mesiacov, t.j. že napr. osoba v marci ešte mohla byť právne spôsobilá a v júni už nie. V posudku bolo viacerero nezrovnalostí, ku ktorým sa žalovaná písomne vyjadrila, a ani na základe osobnej výpovede znalca K. V. tieto rozpory a nedostatky neboli odstránené. Znalec nevedel dať odpoveď na konkrétne otázky tak, ako mu káže judikát NS SR 1Cdo/263/2021, kde sa uvádza, že znalec musí posúdiť, či osoba v konkrétny okamih, napr. uzatvárania zmluvy, mohla mať jasný okamih, pretože duševná porucha nemusí byť konštantná. Tento judikát je obzvlášť dôležitý z toho pohľadu, že v posudku je uvedené, že duševné ochorenie C. F. malo progres zmiešaný, čiastočne pozvoľný, pomaly postupujúci, následne viacej schodovitý. Z toho je možné konštatovať, že duševná choroba nemusela byť u posudzovaného v takom štádiu, kedy by sa dalo úplne vylúčiť, že v týchto inkriminovaných dňoch mohol vnímať právny úkon a jeho následky. Bez takéhoto presného určenia nie je možné jednoznačne konštatovať neplatnosť právneho úkonu, len na základe nejednoznačného výroku znalca v tom, že porúčiteľ nebol dostatočne schopný. Pre právnu istotu a správne posúdenie je potrebné mať jasné a overiteľné vyjadrenie alebo iné relevantné dôkazy o stupni nespôsobilosti v rozhodnom čase. Žalovaná tak žiadala, aby súd nepovažoval znalecký posudok za dostatočný dôkaz, keďže neobsahuje jednoznačný záver o nespôsobilosti porúčiteľa ku konkrétnym právnym úkonom, konštatoval, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno, posúdil, či žalobcami prednesený návrh záverečnej reči o neplatnosť kúpnej zmluvy je v súlade s písaným návrhom a predmetom konania a na základe týchto skutočností žalobu zamietol.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to, kúpnu zmluvou zo dňa 19.2.2019, návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19.2.2019, Dodatkom č. 1 zo dňa 5.3.2019, Dodatkom č. 2 zo dňa 12.3.2019, výpisom z LV č. XX pre kat. úz. G. (č.l. 3,4), odborným vyjadrením znalkyne MUDr. R. S. č. 15/2021, fotografiami (č.l. 78-81), výpisom z LV č. XXXX pre kat. úz. G., Dohodou o vykonaní práce zo dňa 11.5.2021, osvedčením o evidencii vozidla (č.l. 85), správou pre ošetrojúceho lekára (č.l. 86), výpisom zo živnostenského registra (č.l. 87), prehlásením starostu obce G. zo dňa 17.4.2023, faktúrou od JUDr. D. L. (č.l. 89), podnetom na preskúmanie podozrenia

z trestného činu podvodu zo dňa 8.3.2019 (č.l.90), odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 8.3.2019 (č.l.91), grafom príjmov firmy (č.l. 104), čestnými prehláseniami A. X. (č.l. 105), Z. G. (č.l. 106), K. D. (č.l. 107), W. K. (č.l. 108), W. E. (č.l. 109, účtovnou závierkou (č.l. 110-117), výkazom o príjmoch a výdavkoch (č.l. 118-120), Dohodou o vykonaní práce zo dňa 20.12.2017 a 10.2.2017, fotografiami stavu nehnuteľnosti nebohého č.l.124-130, lekárskou správou MUDr. G. zo dňa 13.12.2018, výzvami na zaplatenie správneho poplatku (č.l. 132,133), čestným prehlásením Mgr. K. G. (č.l. 137), mailovou správou od notárky JUDr. Zaškovej (č.l. 138), mailovou odpoveďou od JUDr. L. (č.l. 139), lekárskejšími správami zo spisu sp zn. 39Ps/2/2019 (č.l. 150-155), znaleckým posudkom znalkyne MUDr. R. S. č. 28/2019 (č.l. 156-178), zápisnicami z pojednávania v konaní sp. zn. 39Ps/2/2019 zo dňa 4.12.2019 a 10.1.2020 (č.l.179,180), zdravotnou kartou C. F. od všeobecného lekára za roky 2016 až 2019 (č.l. 211-238), znaleckým posudkom znalca MUDr. K. V. č. 6/2025, výsluchom žalobcov 1/, 3/, 4/ a 5/, výsluchom svedkyne K. Q., svedka T. D. U., U. X., T. K., K. K. G., T. M. E., K. J. G. a výsluchom znalca MUDr. K. V..

12. Ešte pred meritórnym hodnotením veci sa súd vysporiadal s otázkou, či je žaloba procesne prípustnou. Súd dospel k záveru, že domáhanie sa neplatnosti C. F. uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 19.2.2019 a jej Dodatok č. 1 a 2 (súhrnne Zmluvy) je správne zvoleným procesným prostriedkom ochrany práv v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď osobitným právnym predpisom predpokladajúcim možnosť podať žalobu o neplatnosť týchto právnych úkonov je tu § 38 Občianskeho zákonníka v spojení s § 34 ods. 2 katastrálneho zákona, pričom vyhovie žalobe bude viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcov ako dedičov pôvodného žalobcu, keďže aktuálne OÚ Trnava, katastrálny odbor koná o vklade Zmlúv do katastra pod č. C./XXXX (na LV č. XX pre kat. územie G. je z tohto dôvodu vyznačená plomba – LV č.l. 3,4), ktoré konanie je nesporne prerušené rozhodnutím OÚ Trnava, katastrálneho odboru zo dňa 15.3.2019. Vyhovie žalobe tak umožní vymazanie plomby (vyznačenie stavu pred právnym úkonom) a následný zápis žalobcov ako (spolu)vlastníkov predmetných nehnuteľností z titulu dedičstva po pôvodnom žalobcovi, pričom nerozhodnutie vo veci by znamenalo porušenie princípu denegatio iustitiae. Súčasne rozhodnutie vo veci bude efektívnym spôsobom ochrany práv žalobcov, keď nebude viesť k ďalším sporom, pričom žalobcovia aktuálne voči žalovanej ani nemajú k dispozícii žalobu na plnenie.

13. Súd posúdil tiež námietku žalovanej, či návrh žalobcov prednesený v záverečnej reči (určiť neplatnosť kúpnej zmluvy a jej Dodatok č.1 a 2) je v súlade s písomnou žalobou a predmetom konania. Tu súd uvádza, že nie je viazaný, a ani od začiatku konania nebol viazaný presným znením navrhovaného žalobného petitu, pričom pôvodný žalobca sa žalobou od počiatku, a to priamo v samotnom označení žaloby, domáhal „určenia právnej skutočnosti, a to neplatnosti právneho úkonu vykonaného nesvojprávnym“, a preto návrh rozhodnutia produkovaný žalobcami v záverečnej reči nepovažoval súd za nový, ale od podania žaloby definovaný predmet konania, ktorý vyplýval z obsahu a podstaty celej žaloby, pričom konkrétna formulácia výroku rozhodnutia súdu nemusí zodpovedať presnej formulácii stanovenej v navrhovanom petite žalobcom, ale obsahovej podstate žaloby (čo chcel žalobca žalobou dosiahnuť), ktorá je od počiatku zrejmalá.

14. Na základe vykonaného dokazovania a po posúdení sporným a nesporných skutkových tvrdení sporových strán súd zistil nasledovný skutkový stav veci. V konaní nebolo sporným a dôkazy potvrdzujú, že pôvodný žalobca (predchodca aktuálnych žalobcov) C. F. uzatvoril dňa 19.2.2019 so žalovanou kúpnu zmluvu, ktorou jej mal previesť pozemok parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 184 m² a rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele XXX/X, zapísané na LV č. XX pre kat. úz. G., pričom spolu s podpisom zmluvy podpísali zmluvné strany tiež návrh na vklad do katastra nehnuteľností (Kúpna Zmluva zo dňa 19.2.2019 a návrh na vklad zo dňa 19.2.2019 – č.l. 370- 373). Rovnako je nesporným, že dňa 5.3.2019 uzatvorili C. F. a žalovaná Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve z 19.2.2019, ktorým novoformulovali a doplnili predmet kúpy o pozemok parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 43 m² (Dodatok č. 1- č.l. 374). Následne dňa 8.3.2019 podal C. F. podnet na preskúmanie podozrenia z trestného činu podvodu (podnet č.l. 90), podľa ktorého mu bol okrem iného poštou doručený list od katastrálneho odboru OÚ Trnava vo veci prerušenia vkladového konania, pričom si nepamätá podpísanie kúpnej zmluvy dňa 19.2.2019 a žiadal preskúmať, či žalovaná ako jeho bývalá družka v čase jeho zhoršeného zdravotného stavu toto nezneužila. Listom zo dňa 8.3.2019 (odstúpenie od kúpnej zmluvy č.l. 91) C. F. odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 19.2.2019 z dôvodu zdravotných problémov a straty pamäti. Následne dňa 12.3.2019 uzatvorili C. F. a žalovaná Dodatok č. 2 ku kúpnej zmluve z 19.2.2019 (Dodatok č. 2 – č.l. 375), ktorým novoformulovali a rozšírili predmet

kúpy o pozemky parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 483 m², parc.č. XXX/X, ostatná plocha o výmere 1741 m², parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 m² a parc.č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 170 m². Dňa 19.3.2019 MUDr. E. V. (psychiater) po vyšetrení C. F., ktorý ju navštívil v sprievode syna (žalobcu 5/) konštatovala diagnózu demencie pri Alzheimerovej chorobe (AD) a odporučila podanie návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, súčasne v správe uviedla, že „vzhľadom na pravdep. zmeny zákl. psychických funkcií rozpoznávacích a ovládacích u pac. v čase popisovaného úkonu (prevodu majetku 2/2019) bude potrebné posúdenie duševného stavu znalcom z odvetvia psychiatria (lekárska správa č.l. 227).“ C. F. bol následne v konaní tunajšieho súdu vedenom pod sp. zn. 39Ps/2/2019 obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, okrem iného v rozsahu uzatvárania akýchkoľvek zmlúv majetkovo-právnej povahy (zápisnica z pojednávania dňa 10.1.2020), a to po vykonaní znaleckého dokazovania znalkyňou MUDr. R. S., ktorá v znaleckom posudku (po vyšetrení C. F. dňa 31.7.2019) č. 28/2019 uviedla záver, že „AD bola posudzovanému prvýkrát diagnostikovaná v marci 2019, ale musel ňou trpieť minimálne niekoľko mesiacov, príp. rokov skôr..u posudzovaného sa jedná o ľahký až stredný stupeň demencie. Už aj v ľahkom stupni AD je narušená súdnosť a kritičnosť, je prítomná ľahká ovplyvniteľnosť a problémy v zložitejších situáciách.“ Znalčka odporučila obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. K. R. S. vypracovala tiež odborné vyjadrenie č. XX/XXXX (zo dňa 12.5.2021 – č.l. 6), v ktorého závere konštatovala, že „je isté, že (C. F.) už v čase podpisu týchto zmlúv (19.2.2019, 7.3.2019 a 12.3.2019) trpel závažným duševným ochorením, a to AD“ a nastolila otázku, či a akým spôsobom mohla táto ovplyvniť konanie posudzovaného, a či si mohol uvedomiť dôsledky svojho konania, kde odkazovala pre získanie odpovede na znalca psychiatra, ktorý by posúdil relevantných skutočností (spisu, výpovediach svedkov, psychiatrickom vyšetrení a preskúmaní zdravotnej dokumentácie) na danú otázku odpovedal. V konaní bolo sporným, či pôvodný žalobca v čase uzatvorenia Zmlúv trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tieto úkony neschopným.

15. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov.

16. Podľa § 38 Občianskeho zákonníka, takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.

Podľa § 137 písm. d), Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepochopila, sa považujú za nesporné.

17. Z vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodnou a určil neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 19.2.2019 a jej Dodatkov č.1 a 2 (výrok I. rozsudku).

18. Základnou spornou otázkou v konaní bolo, či C. F. v čase uzatvorenia Zmlúv (19.2.2019, 5.3.2019 a 12.3.2019) trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tieto úkony neschopným. Keďže na zodpovedanie tejto otázky bolo okrem všeobecného vyhodnotenia skutkového stavu veci potrebné aj zistenie skutočností vyžadujúcich odborné znalosti, súd v konaní ustanovil znalca psychiatra – K. V., ktorý ako odborne spôsobilá osoba po podrobnom preskúmaní zdravotnej dokumentácie, ako aj celého obsahu spisového materiálu na otázku súdu, či bol C. F. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy a jej dodatkov schopný používať rozum a vytvárať vlastnú vôľu, posúdiť a uvedomiť si dôsledky svojho konania, uviedol v znaleckom posudku č. X/XXXX, že „podľa zistení znalca, poručený v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy a jej dodatkov nebol (dostatočne) schopný používať rozum a vytvárať vlastnú vôľu, nebol (dostatočne) schopný posúdiť a uvedomiť si dôsledky uzavretia kúpnej zmluvy a ich dodatkov.“ (znalecký posudok č.l. 317). Zo znaleckého posudku mal súd tiež za preukázané (spoločne so znaleckým posudkom MUDr. R. S. a lekárskou správou MUDr. E. V.), že C. F., trpel v čase vykonania úkonu duševnou poruchou – konkrétne demenciou alzheimerovho typu (AD). Znalec V. v posudku dospel k záveru, že išlo o zmiešanú formu demencie, pričom vaskulárna demencia bola u C. F. zastúpená vo väčšej miere. V spoločnosti a rodine sa prejavovalo toto neurologicko-psychiatrické ochorenie celostným úbytkom – od prejavu vo vonkajšej úprave ošatenia, v osobnej hygiene, znížením (stratou) schopnosti sebaopatery, prejavovala sa v slovnom kontakte, tento bol chudobnejší, menej obsažný, nemusel byť

priliehavý, bol menej výpravný, pre poruchy pamäti v jej krátkodobej zložke bol menej vecný, s vypíňaním nezapamätaných úsekov tzv. konfabuláciami, ktoré pri bežnej komunikácii mohli byť prehliadané. Prvé príznaky zasahujúce už do úsudkovej zložky myslenia sa podľa znalca viažu k obdobiu pred rokom 2018, progres mala AD zmiešaný, čiastočne pozvoľný / pomaly postupujúci, následne viacej schodovitý. Znalec sa vyjadril aj k posudku MUDr. S. č. XX/XXXX, kde uviedol, že znalkyňa vychádzala v tom čase z dostupnej a aj dostatočnej zdravotnej dokumentácie pre posúdenie zdravotného stavu C. F., pričom použila postačujúce metódy na formulovanie záverov v znaleckom posudku, v popredí jej záverov pritom bolo klinické ambulantné vyšetrenie, ktorého závery porovnávala s objektívnymi podkladmi (zdravotná dokumentácia a objektívna anamnéza ako súčasť spisu vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony).

19. Zo znaleckého posudku znalca V. v spojení s vyhodnotením skutkového stavu vyplývajúceho z ostatného rozsiahleho dokazovania vo veci dospel súd k záveru, že C. F. v čase uzatvorenia Zmlúv (19.2.2019, 5.3.2019 a 12.3.2019) trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tieto úkony neschopným v zmysle § 38 OZ. Táto skutočnosť vyplýva súdu nielen zo záveru znalca (ktorý je však pre súd tým najpodstatnejším odborným podkladom), ale aj z ostatných skutočností zistených v konaní týkajúcich sa osoby C. F. v spornom čase uzatvárania Zmlúv.

20. Žalovaná namietala preskúmateľnosť posudku znalca V., keď namietala najmä vážny záver o spôsobilosti C. F., keď znalec uviedol, že tento nebol v čase úkonov „dostatočne“ schopný, čo nasvedčuje možnosti iba čiastočnej nespôsobilosti, pričom znalec neuvádza, či bol C. F. podľa právnej terminológie úplne, alebo iba čiastočne nespôsobilý, či mu jeho porucha rozumových schopností znemožňovala chápanie všetkých aspektov zmluvy, alebo ovplyvňovala iba niektoré prvky, ako aj či bolo obmedzenie dočasné alebo trvalé. Namietala tiež, že išlo o posúdenie ex post, keď prvé psychiatrické vyšetrenie bolo až v marci po podpise zmlúv K. V., čo neumožňuje žiadne objektívne medicínske posúdenie presne k rozhodnému času. Znalec si tak spätne domýšľa psychický stav poručiťľa bez akéhokoľvek dôkazu z rozhodného obdobia, pričom tiež nesprávne vyhodnotil anamnestické údaje, keď napr. podľa údajov z 19.2.2019 „má skôr psychické problémy“, čo nevyjadruje žiadnu diagnózu, je nešpecifický a nepotvrďuje zníženú spôsobilosť v danom čase. Taktiež namietla, že znalec na strane č. 38 posudku nesprávne označil zmluvu ako darovaciu, pričom medzi zmluvou kúpnu a darovacou je podstatný rozdiel, ktorý mohol viesť k nesprávnemu hodnoteniu schopností poručiťľa. Žiadala tak tento dôkaz odmietnuť ako nepresvedčivý.

21. Súd sa nestotožnil s písomnými námietkami žalovanej voči posudku, keď posudok považoval za odborný, prepracovaný, preskúmateľný a presvedčivý už v jeho písomnom vyhotovení, avšak na základe námietok žalovanej a z dôvodu komplexnosti vykonania dokazovania v tak závažnej odbornej otázke pristúpil aj k výsluchu znalca na pojednávaní. Znalec aj na pojednávaní potvrdil pri svojom výsluchu (čo súdu však vyplýva už priamo zo záverov písomného posudku), že preňho medicínsky slová nedostatočne schopný vyjadrujú to, že nejde o schopnosť v plnej miere, teda je to schopnosť nedostatočná. Vysvetlil, že hoci nezaznelo, že nie je absolútne schopný, ale to zodpovedá tomu, že posudok bol vykonávaný post mortem a zdôraznil, že nedostatočná schopnosť k danému právnemu úkonu vyjadruje vlastne nespôsobilosť k danému právnemu úkonu. Ide len o terminologicky limitované stanovisko znalca z titulu podávania posudku post mortem. K ďalšej námietke žalovanej, či nemohol C. F. vykonať úkony v tzv. lucídnom intervale (svetlej chvíľke) znalec vysvetlil, že lucídny interval tu znamená, že mentálna kondícia môže byť v nejakom dni lepšia, ale základ porúch pamäti, kognitívnych schopností a tvorby úsudku zostáva nezmenený. Lucídny interval tak znamená jasné vedomie, ale keby bol pacient stále zmätený, možno by to vyžadovalo aj hospitalizáciu, zmätenosť pritom zakladá totálnu neschopnosť pacienta. Znalec však dodal, že nemusí byť zmätenosť na to, aby pacient bol označený za nespôsobilého na právne úkony, keď je to iba jedno z kritérií. Zo záverov znalca (ktoré súd nemá prečo spochybňovať) vyplýva, že nepopiera tvrdenia žalovanej, že by C. F. pri úkonoch konal bez nátlaku a sám, avšak doplnil, že komplexný a dostačujúci zdravotne-dokumentačný materiál mu umožňuje (narozdiel od iných vecí, kde bývajú aj iné závery) v tomto prípade na rozhodný čas úkonu podpisu zmluvy aj Dodatok určiť, že zomrelý bol nedostatočne schopný rozumovo aj vôľovo. Obsah posudku je pritom podľa znalca navýšený skúsenostnou praxou a vyzrozením klinických súvislostí, pri C. F. nešlo o zdravého pacienta, ale o kardiologicky chorého, s nedostatočne liečeným vysokým tlakom krvi, s poruchou životosprávy, s dosahom na kvantitu a kvalitu mozgových funkcií. Znalec konzultoval aj K. V. a K. C., ktorý mal zomrelého v psychiatrickej starostlivosti počas jeho pobytu v DSS Zavar. Na otázku, či existuje možnosť, že v rozhodné dni ešte mal schopnosť rozumovú a vôľovú v dostatočnej miere na dané úkony, znalec

odkázal na pokles schopností v decembri 2018, kde sa popisuje dezorientácia pri hypertenznej urgencii, podľa znalca sa tak od tohto času posilnila AD. Znalec tiež popísal všetky ostatné odborné podklady a skutočnosti, z ktorých vychádzal, pričom zdôraznil záznam z 19.2.2019, kde je uvedené, že má „skôr psychické problémy“, u K. V. bol C. F. vedený aj pre organickú depresívnu poruchu, z hľadiska medicínskeho záveru bola u neho následne uprednostnená AD. Taktiež poukázal na zlyhanie schopnosti sebestačnosti v rozhodnom čase, čo vyplývalo aj zo spisu, zo stavu priestoru, v ktorom posudzovaný žil. Znalec tak hodnotil ako lekárske správy, tak aj prejavy správania, zrkadlené v spise. Detailne mapoval aj protichodné vyjadrenia svedkov a ľudí, ktorí poznali posudzovaného. Z toho mu vyvstalo, že tá rozumová a vôľová zložka môže byť v trestnom poňatí forenzne významne a v civilnom smere v podobe nedostatočnej schopnosti. Doplnil, že ako znalec nemôže posúdiť stav v čase právnych úkonov bez toho, aby nevnímal kontinuitu stavu pred a po nich. Opakovane zdôraznil záver nedostatočnej schopnosti rozumovej a vôľovej zložky u C. F. v dané dni, s tým, že ak by bola možnosť, že by bol v čase úkonu posudzovaný dostatočne schopný alebo by neboli podklady pre konštatovanie nedostatočnej schopnosti, tak by to v posudku uviedol. Pri výsluchu znalec vysvetlil tiež, že na schopnosť dostatočného pochopenia dôsledkov konania vplýva aj ovplyviteľnosť, ale predovšetkým tam boli poruchy pamäti, poruchy úsudku, poruchy pozornosti, schopnosti predvídania, a s tým súvisiacich dôsledkov určitého úkonu. Všade, kde je úkon s úžitkom pre niekoho, môžu tam byť rôzne premenné. Potvrdil, že aj preto, že C. F. niečo najprv podpísal, a potom to odvolal, vyznieva nekompetentne z pohľadu psychických funkcií. Hoci u zomrelého nezistil ťažkú formu demencie, už i pri ľahkej a strednej nie je myšlienkový a rozhodovací proces bez deficitu. Na záver jednoznačne zhrnul, že cieľom posudku nebolo vytvoriť pochybnosť, tu je on ten, ktorý uvádza, že z pohľadu posudzovaného to nebolo v jeho plnej mentálnej kompetencii.

22. Súd má za to, že znalecký posudok znalca V. je po doplnení na pojednávaní jednoznačným podkladom pre záver súdu v tom smere, že C. F. nebol v čase podpisu zmlúv pre duševnú poruchu schopný týchto právnych úkonov, a teda je naplnený predpoklad ich absolútnej neplatnosti v zmysle § 38 OZ. Znalec jasne formuloval, že C. F. v čase úkonov nemal dostatočnú rozumovú ani vôľovú schopnosť na ich vykonanie, sústredil sa pritom i na konkrétny čas, kedy úkony boli vykonané, vec posudzoval komplexne, dôkladne a na zodpovedanie otázok si zabezpečoval i dodatočné podklady a konzultoval situáciu s lekármi, ktorí C. F. ošetrovali a zjavne sa oboznámil i s obsahom celého spisového materiálu obsahujúceho i výsluchy svedkov žalovanej. Dokonca sa vedel vyjadriť i k podkladom z konkrétneho dňa uzatvorenia Zmluvy, pričom na základe všetkého uvedeného po jeho odbornom posúdení formuloval jednoznačný záver o tom, že C. F. v rozhodnom čase nebol dostatočne vôľovo a rozumovo schopný uzatvoriť Zmluvy. Súd k výhrade žalovanej o nejasnom závere znalca uvádza, že tento pre súd nebol vôbec nejasným. Pre súd bol od začiatku zrejším a konkrétnym, zahŕňajúcim tak posúdenie vôľovej, ako i rozumovej zložky (v konkrétnom súdom dopytovanom čase vykonania úkonov), ktoré boli v čase úkonov u C. F. nedostatočné (resp. neboli dostatočné), z čoho nie je možné právne vyvodiť nič iné, ako neschopnosť podľa § 38 OZ z dôvodu duševnej poruchy spôsobujúcu neplatnosť úkonov. Súd neočakáva a ani nemá za to, že by bolo správnym, aby znalec robil akékoľvek právne závery, keď konštatovanie samotnej spôsobilosti na právne úkony – plnej, či čiastočnej (ktorej formulácie sa domáhala od znalca žalovaná) je vecou právnou, nie medicínskou. Znalec sa správne venoval odbornému posúdeniu rozumových a vôľových schopností C. F., pričom ich aj zreteľne zhodnotil a odborné zhodnotenie a podklady podrobne vysvetlil. Vo vzťahu k námietke, že znalec v posudku uviedol na jednej strane, že ide o zmluvu darovaciu, súd uvádza, že uvedená (zrejímavá) chyba v písaní nič nemení na celkovej presvedčivosti posudku znalca a odbornosti jeho záveru vo vzťahu k skutočnému predmetu konania (keď v odpovediach na otázky súdu jasne uvádza zmluvu kúpnu, ktorej uzatvorenia si bol tak vedomý), pričom pre súd ani nie je rozhodným, či by znalec posudzoval zmluvu kúpnu, alebo darovaciu, keď oba tieto úkony sú takej právnej (nie medicínskej, ktorá by bola na posudzovaní znalca) závažnosti (obzvlášť z hľadiska dôsledkov pri predmete, ktorým je nehnuteľnosť), že ktorýkoľvek z týchto úkonov by pri znalcom konštatovaných vôľových a rozumových schopnostiach v rámci písomného posudku ako i jeho výsluchu nemohol byť považovaný za platný. Obdobne námietka žalovanej ohľadne nedostatočného vyhodnotenia potenciálneho lucídneho okamihu nemôže byť súdom považovaná za relevantnú na zníženie platnosti záverov znalca, keď znalec presvedčivo vysvetlil, že ani takéto potenciálne lucídny okamih v tomto prípade nehodnotí ako možnosť, že by bol C. F. v čase úkonu naň dostatočne schopný (ktorú ak by videl, by to v posudku podľa vlastných slov uviedol, ale tak sa nestalo), keď znalec sa zameriaval i na kontext veci, všetky podklady, a jasne vysvetlil, že hoci jasný okamih môže znamenať teoretickú dočasnú lepšiu mentálnu kondíciu (ako v iných okamihoch), základ poruchy

pamäti, kognitívnych schopností a tvorby úsudku (ktoré znalec vyhodnotil u C. F. za postihnuté) zostal nezmenený.

23. Znalecký posudok je však iba jedným z dôkazov, na základe ktorých súd vec hodnotil, keď súd hodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hoci má tak znalecký posudok ako dôkaz v takejto veci zásadné postavenie, súd hodnotil aj či ostatné skutočnosti zistené v konaní zodpovedajú záverom posudku a nie sú s týmto v rozpore, čo by i napriek záverom znalca mohlo viesť k inému právnemu posúdeniu veci. Súd však nezistil, že by ostatné dôkazy, ktoré sú obsahom spisového materiálu a súdom zistené skutočnosti, viedli k inému záveru. Naopak má za to, že aj ostatné dôkazy v spise a z nich vyplývajúce skutočnosti, prirodzene dopĺňajú závery znaleckého posudku a vedú súd k tomu právnemu záveru, že C. F. v čase uzatvorenia Zmlúv nebol na ich uzatvorenie schopným. Základným dôkazom, ktorý súd k tomuto záveru popri posudku vedie sú podnet na preskúmanie podozrenia z trestného činu podvodu a odstúpenie od zmluvy, obe zo dňa 8.3.2019. Z oboch týchto dokumentov je zrejmé, že C. F. len pár dní po uzatvorení Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve nemal vôľu uzatvoriť kúpnu zmluvu na predmetné nehnuteľnosti, ale pokúšal sa riešiť situáciu v smere odstúpenia od nej a dosiahnutia zániku jej účinkov. O to nepochopiteľnejšie (a ťažko vysvetliteľne) vyznieva, že len niekoľko dní po týchto úkonoch uzatvoril Dodatok č. 2, ktorým opäť rozšíril rozsah prevodu na základe pôvodnej kúpnej zmluvy. Aj bez odborného vyhodnotenia akýmkoľvek znalcom, či lekárom, je z uvedenej nestability rozhodovania sa C. F. zrejme spochybnenie schopnosti tvorby jeho vlastnej vôle (ako i posúdenia a uvedomenia si dôsledkov svojho konania) a pravdepodobná vysoká úroveň sugestibility v rozhodnom období (vylučujúca pre súd jeho schopnosť uzatvorenia závažných právnych úkonov). Pre uvedený záver súdu je pritom nerozhodným samotná formulácia úkonov zo dňa 8.3.2019 (na ktorú poukazovala žalovaná v smere, že tieto úkony neboli vypracované C. F., keď ním samotným neboli predsa vypracované ani Zmluvy), keď podstatné je, že v daný deň C. F. nemal vôľu uzatvárať žiadnu kúpnu zmluvu a súčasne bol ochotný i vykonať úkony proti jej účinkom, čo následne o pár dní zase zmenil, keď uzatvoril Dodatok č. 2 ku kúpnej zmluve (ktorý podľa tvrdení žalovanej taktiež nevypracovával C. F.). Podstatné oslabenie kognitívnych schopností C. F. potvrdzuje tiež skutočnosť, že si uzatvorenie kúpnej zmluvy v čase, keď mu bolo z katastra doručené rozhodnutie o prerušení vkladového konania ohľadne nej ani nepamätal (čo potvrdzuje výsluch jeho kamaráta T. D. U., ktorý uviedol že „Vincent volal a hovoril mi, že dostal prípis z katastra z Trnavy. Bolo to už začiatkom r. 2019 táto vec. Požiadal som ho, aby mi to prečítal. Bolo tam napísané, že katastrálny odbor prerušuje konanie vo veci vkladu kúpnej zmluvy. Keď mi to prečítal som sa zháčil a povedal som mu, že vlastne predal ten mlyn. On mi tvrdil, že nikomu nič nepredával. Dohodli sme sa, že sa u neho po práci zastavím. Povedal som mu, že podľa všetkého podpísal kúpnu zmluvu. Tvrdil, že nikomu nič nepodpísal. Vtedy som si povedal, že asi mu tá pamäť už tak neslúži.“). Skutočnosť, že si uzatvorenie kúpnej zmluvy a Dodatkov len niekoľko dní po ich uzatvorení C. F. nepamätal potvrdzuje vo výsluchu menovaného aj to, že „Urobil sa súpis stavu, ktorý sa zistil od C., tie odstúpenia od zmlúv a návrh na neodkladné opatrenie. Keď som sa bol pýtať na katastri, ako v takomto prípade postupovať, vedúca katastra mi povedala, že deň predtým tam bol p. F. a osobne doručil Dodatok k zmluve. Jedna pracovníčka mi to tiež povedala, že tam bol s nejakou ženou, ktorá mu otvorila dvere, posunula ho do podateľne a ona čakala vonku.“ Vážne narušenie pamäťových schopností C. F. potvrdil T. U. pri výsluchu, aj keď výslovne uviedol, že C. F. si už v danom období „nepamätal, čo robil deň predtým“. Skutočnosť, že C. F. si uzatvorenie kúpnej zmluvy ani jej Dodatkov nepamätal potvrdzuje aj lekárska správa K. V. - psychiatri (zo dňa 19.3.2019 – č.l. 227), podľa ktorej sám lekáreke uviedol, že má problémy so zabúdaním, niečo chce povedať, o chvíľu nevie čo, pričom v poslednej dobe „nikomu nič nedával, myslí, že nič nepodpisoval, to by si asi pamätal“. Zlý kognitívny stav C. F. a jeho neschopnosť samostatného fungovania v domácnosti (ktoré rovnako súdu skutkovo poukazujú na závažný problém v rozumových schopnostiach C. F. už od februára 2019) potvrdzujú aj čestné prehlásenia A. X. (č.l. 105) a W. K. (č.l. 108), ktoré obe potvrdili, že už od februára 2019 chodili pomáhať do domácnosti C. F. s domácnosťou, upratovaním, ale i prípravou, dávkovaním a užívaním liekov, prípravou čistého oblečenia, kontrolou stavu potravín, keď si s tým už sám nevedel poradiť, pričom o výpomoc ich požiadal jeho syn M. F.. Obe menované potvrdili, že C. F. takýto dohľad určite potreboval, keď často zabúdal, a jeho stav sa výrazne zhoršoval. Schopnosť samostatného fungovania je aj pre súd zjavným ukazovateľom mentálneho stavu osoby. Ďalším doplnkovým dôkazom nie bežnej schopnosti postarania sa o domácnosť sú i fotografie stavu rodinného domu C. F. (č.l. 124-130), z ktorých je zrejماً výrazná zanedbanosť a chaotickosť celého jeho domáceho prostredia dokresľujúca nedobry psychický stav C. F.. Atypicky (v porovnaní s bežným konaním osôb v právnych vzťahoch schopných chrániť svoj záujem a posúdiť následky úkonov) vyznievalo súdu tiež to, že hoci predmetom konania je kúpna zmluva (odplatný právny úkon), táto sa dvakrát doplnila Dodatkami, ktoré nie nepodstatne rozšírili predmet

prevodu o viaceré pozemky, avšak k zmene kúpnej ceny nehnuteľností Dodatkami nedošlo. Uvedený postup síce nie je v právnom styku vylúčený (v prípade osobitných okolností konkrétnej veci v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti strán), avšak nezodpovedá bežnému kontraktačnému procesu zdravej osoby, ktorá vie zodpovedne uvažovať o majetkových hodnotách a za poskytnutie dodatočného plnenia obvykle požaduje a trvá na primeranej odplate. Vážne spochybnenie rozumových schopností C. F. už v marci 2019 vyplýva z lekárskej správy MUDr. E. V. (č.l. 227), ktorá po osobnom vyšetrení C. F. v správe zo dňa 19.3.2019 (iba týždeň po podpise Dodatku č. 2) odporúčala podanie návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, pričom výslovne do správy uviedla pravdepodobnosť zmeny zákł. psychických funkcií rozpoznávacích a ovládacích u pacienta vo februári 2019 (v čase prvého úkonu). Ďalším psychiatrom vysloviacim pochybnosť o duševnom stave C. F. v čase sporných úkonov (ktorý v konaní podrobne vyhodnotil K. V.) bola MUDr. S. (ktorá C. F. aj osobne vyšetřila v konaní o obmedzenie jeho spôsobilosti na právne úkony), ktorá v odbornom vyjadrení č. XX/XXXX (č.l. 5-7) formulovala jasný záver, že AD mu bola diagnostikovaná 19.3.2019, ale musel ňou trpieť minimálne niekoľko mesiacov, resp. rokov skôr, pričom je podľa nej „isté, že už v čase podpisu zmlúv trpel závažným duševným ochorením“ – AD, pričom je podľa nej namieste úvaha, či a akým spôsobom mohla duševná porucha ovplyvniť jeho konanie v čase podpisu zmlúv a či si mohol uvedomiť, vzhľadom na duševnú poruchu dôsledky takéhoto právneho úkonu. Zlý psychický a mentálny stav C. F. už v čase uzatvorenia úkonov potvrdila i žalobkyňa 3/, ktorá uviedla : „Videla som v tých rokoch, okolo r. 2017, že otec absolútne už zabúdal, lebo chodievali s p. M. tam, kde pracujem. Nemali sme prečo poukazovať na to, že nie je v poriadku, lebo sme nevedeli, do čoho ho žalovaná navlečie.“, doplnila, že „Na 100% percent vie, že už v čase podpisu zmluvy nebol v poriadku, už vtedy rozprával, opakoval sa, nevedel, komu volá.“ Zlé kognitívne schopnosti potvrdil pri výsluchu aj žalobca 1/, ktorý uviedol, že podľa neho C. F. „prestával vnímať okolie asi v r. 2018.... Stretnutí prebehlo asi 4-5 s mojim synom a manželkou v období r. 2018 a nasl. Ani jeden raz si nepamätal ani právnuka, ani moju manželku. V r. 2018 som mu ich predstavil. Bolo to v lete 2018, ďalšia návšteva bola cca pol roka, rok na to.“ Rovnako žalobca 5/ potvrdil submisívny a sugestibilný stav C. F. už od konca roku 2018, keď uviedol, že „Potom som dostal telefonát, ako dostal porážku, že leží v nemocnici. Kúpil som si letenku a išiel som domov. To bolo asi v 11/2018. Bol som ho navštíviť. Jeho stav bol čo sa týka mentálnej kondície taký, že bol veľmi závislý na ľuďoch vo svojom okolí až natoľko, že čo mu bolo povedané, to urobil..... Bol veľmi submisívny... Čo sa týka napadnutej zmluvy, o tomto sme nikto nemali žiadnu známosť, že sa niečo deje alebo plánuje. Dozvedel som sa to až následne, keď otcovi prišlo z katastra podnet na opravu. Aj to je veľký dôkaz, že si nepamätal.“ Zhoršené mentálne schopnosti C. F. na prelome rokov 2018-2019 potvrdil pri výsluchu aj svedok T. K., keď uviedol, že „V spomenutom období prelomu roku 2018-2019 bol dovezený p. M. ku mne, sedeli sme v kancelárii, debatovali sme, ale už to nebol ten pán, ktorého som poznal predtým. Nebol taký životaschopný, mal zúfalú pamäť, ani mentálne taký nebol.“ Taktiež uviedol, že „on už od r. 2015 ani nerobil, preto si tam dal p. M., išiel tak na zotrvačnosť. V r. 2018 bol obrat asi 19.000,- eur. V roku 2019 bol obrat 345,- eur“. Uviedol tiež, že v rokoch 2018-2019 už komunikoval s p. M., C. F. už nemal schopnosti formulovať presné otázky ako majiteľ firmy jemu ako účtovníkovi. Súd tak v konaní nemal za preukázanú ani žalovanou tvrdenú skutočnosť, že by C. F. bol v roku 2019 schopný podnikáť, keď živnostenské oprávnenie mu bolo zrušené až v 6/2021, keďže z výsluchu svedka T. K. vyplýva opak, keď už nemal byť ani schopným formulovať mu relevantné otázky a obrat jeho firmy v roku 2019 bol 345,- eur.

24. Naopak súd nedospel v konaní k žiadnych takým skutočnostiam, ktoré by spochybňovali, či vylučovali závery znalca MUDr. V.. Za takéto nemožno považovať ani výsluchy svedkov žalovanej, ktorí potvrdzovali, že sa im C. F. „zdal normálny, normálne debatovali“ (ako uviedol svedok U. X., ktorý sa s ním stretol na krátku chvíľu trikrát v súvislosti s autom ako pracovník autoservisu), či, že ich (ju) „v roku 2018 spoznal...bol chudší a zanedbanejší, ale jeho typický prejav tam bol“ (ako uviedla svedkyňa Q., dcéra žalovanej, ktorá doplnila, že nemá uňho skúsenosť s výpadkami pamäte, či, že by nevedel, čo robí „bol veľmi zbehlý, podnikal“, pričom ho naposledy videla v roku 2018), alebo, že „nepripadal tak/ nejavil sa a nevystupoval tak“, že by javil známky duševnej poruchy (ako uviedol svedok K. G. pri výsluchu a v čestnom prehlásení č.l. 137, známy C. F., pričom sa v období rokov 2017-2019 videli s C. F. sporadicky, ako s každým občanom), či, že za obdobie rokov 2018-2019 nenadobudol dojem, že by trpel nejakou duševnou poruchou (ako vyplýva z výsluchu starostu obce T. E., ktorý doplnil, že „takých ľudí ako je on, je u nás v obci veľa, o žiadnom z nich by som nepovedal, že má duševnú poruchu. Ak by to malo byť začínajúci Alzheimer alebo starecká demencia, toto je u starších ľudí bežné. My keď sme sa stretli na pive, tam tie reči boli ovplyvnené alkoholom. Ja ho bližšie posúdiť nemôžem. Že sa to zhoršuje som usúdil z toho, že ho príbuzní dali do zariadenia.“) Zo všetkých uvedených výsluchov je zrejmé, že určitým osobám, ktoré s ním boli v určitom, avšak ani nie veľmi blízkom kontakte, či už v obci, alebo

pri náhodnom stretnutí, sa C. F. nejavil, že by mal duševnú poruchu, či podstatne zhoršené duševné schopnosti, avšak posúdenie konkrétnej úrovne zhoršenia mentálnych schopností je vždy vecou vysoko odbornou (v tomto prípade zodpovedateľnou znalcom psychiatrom, čo potvrdil aj svedok MUDr. G.). Znalec V. pritom v posudku vysvetlil aj túto skutočnosť, keď uviedol, že prejav C. F. pri jeho duševnej poruche ani „nemusel byť nepriliehavý, bol menej výpravný, pre poruchy pamäti v jej krátkodobej zložke bol menej vecný, s vyplňaním nezapamätaných úsekov tzv. konfabuláciami, ktoré pri bežnej komunikácii mohli byť prehliadané.“ Z uvedeného je zrejmé, že v bežnej komunikácii a pri sporadickom kontakte (na ulici, v reštaurácii) nemuselo byť vystupovanie C. F. napriek jeho duševnej poruche pre jeho známych (nelekárov) nijako zvlášť nápadným, či atypickým. Svedok K. G. (všeobecný lekár C. F. v rozhodnom období) pritom pri jeho výsluchu potvrdil, že pri nepravidelnom stretnutí „raz za rok na pár minút“, nie je pravdepodobné ani, že by si (dokonca) všeobecný lekár všimol počiatok AD. Skutočnosť, že C. F. sa niektorým jeho známym javil normálne a fakticky zdravo tak nijako nevylučuje jeho vážnu duševnú poruchu (vylučujúcu jeho schopnosť na daný právny úkon) v čase uzatvorenia Zmlúv a nie je ani v rozpore so závermi znaleckého posudku MUDr. V.. Z rovnakého dôvodu je irelevantným nesporná skutočnosť, že Zmluvy boli spísané u advokáta (JUDr. L. v mailovej správe č.I. 139 potvrdil, že si síce na konkrétne stretnutie nepamätá, ale, ak by na akomkoľvek stretnutí bola prítomná osoba javiaca poruchy duševnej spôsobilosti, pravdepodobne by si pamätal a zmluvu by nepripravili) a podpisy osvedčené notárom, keď u týchto osôb počas krátkeho kontaktu a ako osôb bez psychiatrického vzdelania nie je ani očakávateľné, že by vyhodnotili, či odhalili u C. F. prítomné rozumové a vôľové deficity počas úkonov.

25. Súd konštatuje, že nevyhodnocoval podrobne jednotlivé lekárske správy (s výnimkou správy K. V. ako psychiatra s konkrétne formulovanými psychiatrickými závermi), keď tieto boli vyhodnotené samotným znalcom V., rovnako tiež znalkyňou K. S. v konaní 39Ps/2/2019 s podrobným popisom a vysvetlením záverov z nich vyplývajúcich, pričom má za to, že súdu (rovnako ani žalovanej) ich odborne hodnotiť ani neprislúcha. Súd sa v tomto smere zamerl na preskúmateľnosť a presvedčivosť znaleckých posudkov a odborného vyjadrenia K. S., kde žiadne nedostatky nezistil. Vo vzťahu k spochybňovaniu posudku MUDr. S. žalovanou súd súčasne uvádza, že tento posudok bol základným podkladom pre rozhodnutie vo veci sp. zn. 39Ps/2/2019, kde nebol nijako sporovaný a dané konanie je právoplatne skončené, pričom v tomto konaní skutočnosť, že znalkyňa vychádzala pri vyhotovovaní posudku z dostatočnej zdravotnej dokumentácie s použitím dostatočným vyšetrovacích metód na formulovanie záverov potvrdil i znalec V..

26. Súd nevykonával dokazovanie výsluchmi K. S. a V. a ďalších žalovanou pôvodne navrhovaných svedkov (K. E., JUDr. L., JUDr. W., O. E., zamestnancov reštaurácie, pracovníčok OÚ G., poštovej doručovateľky, susedov C. F.), na ktorých žalovaná neskôr netrvala. Nevyhodnocoval podrobne ani konkrétny vzťah a trvanie spolujitia C. F. a žalovanej, keď tento vzťah nemá priamy vplyv na hodnotenie duševnej poruchy C. F., ktorá bola relevantná pre rozhodnutie súdu. Len nad rámec súd uvádza že z dokazovania bolo zrejmé, že v rozhodnom období (od februára 2019 do marca 2019) C. F. so žalovanou nežili v spoločnej domácnosti, keď od februára 2019 podľa čestných prehlásení už v domácnosti C. F. pomáhali žalobcom 5/ zabezpečené A. X. a W. K.. Súd nevykonával ani žiadne ďalšie dokazovanie, napr. nekonkretizovaným dopytom na obchodných partnerov C. F., ktorí by ako osoby, ktoré neboli v úzkom a každodennom kontakte s C. F. v rozhodnom období a súčasne nemajú lekárske vzdelanie nezmenili, vzhľadom na vyššie uvedené, právne posúdenie veci súdom.

27. Skutočnosť uzatvorenia kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam C. F. s U. M., kde vklad vlastníckeho práva mal byť zapísaný rok pred uzatvorením Zmlúv, pričom žalobcovia platnosť tohto úkonu nenapádajú, nemá relevanciu pre vyhodnotenie tejto veci. Je iba na žalobcoch, ktoré právne úkony v žalobe pre ich neplatnosť napadnú, pričom súd nemá prečo vyhodnocovať platnosť, či neplatnosť právnych úkonov, ktoré nie sú predmetom konania, pričom ani neboli uzatvorené od 19. februára do 12. marca 2019, ktoré obdobie súd skúmal v konaní, a na ktoré sa zameriaval i znalec.

28. Ak súd v rozsudku neuviedol niektoré tvrdenia sporových strán alebo sa určitými tvrdeniami v rozsudku výslovne nezaoberal, je to z dôvodu, že tieto tvrdenia nepovažoval za právne relevantné a podstatné z hľadiska rozhodnutia prejednávanej veci. Ak sa súd v tomto rozsudku osobitne nevysporiadal s niektorým z predložených dôkazov, bolo to preto, pretože ho nepovažoval za potrebné osobitne vyhodnocovať, a to z dôvodu, že by to nevedlo k odlišnému rozhodnutiu vo veci a bolo by to rozporné so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, prípadne preto, že tvrdenia, ktoré mal daný dôkaz preukazovať neboli v konaní spornými, či relevantnými.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
(1)

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcom, ktorí boli v konaní úspešní v plnom rozsahu, keď žalobe bolo vyhovené, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).